

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. VII. De voluntaria inopia Christi Domini, B. V. M. & SS. Fundatorum
Regularium Ordinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT VII.

De voluntaria inopia Christi Domini, B. V. Mariae, & SS. Fundatorum Regularium Ordinum.

Q. 1. An Christus Dominus voluntariam sustinuerit inopiam.

R. affirm. patet ex hucusque dictis. Inopiam in nativitate elegit Christus (ut ait *S. Bern.*) ut nostram confunderet insipientiam, qui semper mollia carnis commoda sectamur, &c. *Pientissimus Angelus de Paz* meditans super illud: *Ecceperunt vellere spicas*, Marci 2. 23. ait: magnum paupertatis Christi argumentum, nec non sequacium, qui nullum cibi genus, præter sata, quæ occurrebant, & silvestres herbas, & germina campestria habebant. Attamen *Egenus factus est, ut illius inopia vos divites essetis.* 2. Cor. 8. 9. De hac plura infra.

Q. 2. Utrum *B. V. Mariae* vixerit in paupertate, & inopia.

R. affirm. Et quidem fuit hæc inopia valde magna, quæ justè poterat amantissimum cor ejus grandi mœrore affligere & conturbare, eò quòd in aspera hieme non inveniret locum in diversorio, aut commoditatem congruentem tantæ puerperæ. Attamen certissima agnitio voluntatis divinæ & electionis, & portabilem, & gratam fecit ei hanc inopiam. De qua

B. V. Maria ipsamet revelavit *S. Birgitta* l. 6. revelat. c. 58. de se, & divino Infante, virgineoque Sponso Josepho, dum dixit: *Cum vero in timoribus, & paupertate, & difficultatibus essemus, non fecit nobis Deus Filius meus aurum, & argentum, sed hortabatur ad patientiam; & mirabiliter servati fuimus ab invidis. Necessaria quoque provenerunt nobis quandoque ex compassione piarum mentium, quandoque ex labore nostro; ita ut haberemus necessaria ad solam sustentationem, non ad superfluitatem; quia nihil aliud quaesivimus, nisi soli servire Deo. h. i.*

R. 2. De paupertate Christi, & *SS. V. Matris* ejus devotissime scripsere *D. Bonav. & D. Bern.* Hic tandem concludit *Serm. 3.* in Natali Domini: *Id ergo melius, id utilius, id potius eligendum. In omnibus mundi judicium arguitur, subvertitur, confutatur. h. i.*

Q. 3. An Apostoli tolerarint egestatem.

R. affirm. Patet ex jam dictis. Confirmatur ex illo *2. Cor. ii. 8.* ubi loquitur de se Apostolus & aliis Co-Apostolis: *In labore, & erumna, in vigiliis multis, in fame & siti, in jejuniis multis, in frigore & nuditate, &c.*

Q. 4. Quid senserit *S. P. Franciscus* de voluntaria ob Christum inopia.

R. Id patet ex eo, quod, dum cum *Fr. Masseo* in via, fame & siti cruciatus, ac lassatus confedisset ad fontis oram, bibissetque de aqua, & comedisset de duris frustulis panis ostiatim mendicatis, nec ultra haberet, quô se reficeret, spiritu
exultans

exultans excitavit socium ad Deo regratiandum de tam ingenti paupertatis thesauro. Quærens autem *Fr. Massens*, quisnam ille esset thesaurus in tanta rerum inopia; respondit, *illud ipsum esse magnum beneficium, quod illa omnia, qua deessent, à Deo supplerentur, &c. NB.*

Post in templo, quod primum occurrit, orare cepit Deum, ut sibi & suis sanctæ paupertatis amorem inspiraret; idque tanto fervore, ut ex facie ignis emicaret, & ex ore incredibilis spiritus & anhelitus vehementia erumperet. Aitque ad socium, eamus Romam ad *SS. Apostolos Petrum & Paulum* exorandos, ut nos doceant tam præclarum paupertatis thesaurum rectè ac fructuosè possidere: is enim ita præstans, ita divinus est, nos autem ita viles & abjecti, ut indigni simus, qui eum talibus vasis teneamus. *Ita Specul. vit. S. Francisci, & sociorum.*

Q. 5. An, & cur *S. Teresia*, aliique Sancti plus timuerint copiam, quam inopiam rerum temporalium. *NB.*

R. 1. Hanc veritatem de se fatetur *S. Teresia* l. de vera perfect. c. 2. dum inquit: *Memineritis sorores, hanc admonitionem esse magni momenti, & post meam mortem multum vobis profuturam: ideoque illam in scriptis relinquo; nam, quamdiu vobiscum superero, frequenter illam volo vobis inculcare. Ipsa enim satis experta sum, eam plurimi interesse. Quò minus habeo, eò expeditiorem à curis me invenio. NB. Testis est mihi Deus (ut ita clarè loquar) quod gravius angar rerum co-*

pa, quàm inopiâ. Fortasse istius meae persuasionis ratio hæc est; quia in me ipsa experta sum, quòd in defectibus clementissimus Deus citò de necessariis providet. h. i.

R. 2. Similiter de pretio inopiæ sensit sanctus ille paupertatis amator *Isaac Monachus*, de quo *S. Gregorius* l. 3. dialog. c. 14. qui cùm oblatas monasterii usui possessiones respueret, causam rogatus dixit: *Se ita metuere paupertatis suæ securitatem perdere, ut avari solent divitias custodire. h. i.*

R. 3. Pariter affecta fuit *S. V. Clara*, quæ perpetuum paupertatis privilegium (ut vocabat) ab *Innocentio IV.* precata fuit. Cujus petitioni tam piæ & devotæ piè & devotè Pontifex annisit & annuit. Eadem Sacra Virgo, quæ spiritum paupertatis quasi luxit ex *Seraphici Patris Francisci* eloquiis & exemplis, oblata sibi pro sui monasterii indigentia sublevanda refutat possidere; ut sonat Antiphona in die Festo: *Oblata per Gregorium refutat possidere, nihilque transitorium cum Christo vult habere. Et Respons. Hæc paupertatis titulo pollens, intitulata, post Christum sine sacculo currit exonerata: relicto foris saculo, mens intus est ditata. V. In paupertatis sidulo, nostri præsepis parvulo pauperi conformata.*

R. 4. *S. P. N. Franciscus* planè inhibebat Fratribus suis, ne peterent, aut oblatas reciperent plures eleëmofynas, quàm indigerent pro præfenti, vel imminente tempore, cum aliorum pau-

pauperum damno, & sanctæ matris paupertatis offensa. Quam quidam ex Ordine ejusdem ita dilexit, ut, dum videret eam in aliquo Conventu non servari ad mentem S. Patris, altum ingemuerit, & fleverit: de causa sui fletus rogatus dixerit: *Mater mea est mortua, id est, S. Paupertas proscripta est à nostro Conventu.*

R. 5. Causa autem, ob quam dicti Sancti, & alii S. Paupertatis Filii & Sponsi plùs anxiiati & tristati subinde fuerint de copia, quàm de inopia, hæc est; quia timebant judicia Dei, ne fortè hac temporali benedictione sola præmiata bona eorum opera, sine spe ulteriori æternæ. Deinde, quia (ut S. Bonav. advertit) copia temporalium, teste experientia, faciat Religiosos molles, dissolutos, tepidos, gulosos, remissos, delicatulos, subinde etiam luxuriosos, Deique obliviosos, & irregulatos, nisi solidior timor Dei retrahat, & fræno temperantiæ coërceat illecebram.

Proinde seductor versipellis animarum sæpius tentavit per eleëmofynarum copiam S. *Francisci* Ordinem exterminare, aut à rigore sancto dejicere, prout legitur in Chron. Ordinis nostri. Hac de causa, dum nimiarum eleëmofynarum affluentia impediret Fratrum devotionem, paupertatis simplicitatem, Ordinis rigorem, disciplinæ regularis observantiam, ac religiosæ solitudinis quietem in Conventu illo, in quo mortuus fuerat B. *Petrus Catanus* ex Ordine Minorum, qui crebris miraculis hominum devotionem & frequentiam attrahebat, S. P. *Fran-*

ciscus stans supra sepulchrum illius mandavit ei in virtute S. obedientiæ, ut desineret facere miracula? & illico desit.

Similiter in medalla vitæ S. Bernardi legitur quidam Abbas in Monasterio Clara - Vallensi huic mellifluis S. Patri post mortem (uti & præviè in vita) miraculis clarissimo mandasse, ob eandem causam, cum simili effectu. Unde & contigit, quòd postmodum dæmon ex obsesso exprobravit alteri cuidam Abbati volenti median- tibus S. Reliquiis de S. Bernardo malignum hostem ejicere, dicens: *Non scis tu Abbatule, quòd tuus Bernardus non faciat amplius miracula?*

CAPUT VIII.

De Statu Paupertatis.

Q. 1 Quis dicatur status paupertatis, de quo Concil. Trid. ait: *Mobilium verò usum ita Superiores permittant, ut eorum suppellex status paupertatis, quam professi sunt, conveniat, nihilque superflui in ea sit, &c.*

R. 1. Cùm dicatur in hoc textu, quòd suppellex debeat statui paupertatis convenire, & in- super superfluitate carere; clarum est, quòd sta- tus paupertatis aliquid significet ultra carentiam superfluitatis. Itaque, *status*, ex D. Thom. & aliis DD. est immobilis vitæ conditio, per quam al- teri obstricti sumus; hinc

R. 2. Status in lc. dicitur *stabile vivendi genus, cui annexum est votum paupertatis, &c.*

R. 3.